

קונטֿרָס אַסּוֹר לְהַתִּיאָשׁ

יגלה את גנות היוש, וайдך שהוֹא הורס את
האדם בין בגשמי ובין ברוחני, ויכניס תקווה
והתחזוקות בלב האדם, ויתן לו עצות איך לצאת
מיהוֹשׁ.

*

בְּנֵי וּמִינֶּד עַל-פִּי דָּבָרִי
רְבָנוֹ הַקָּדוֹשׁ וְהַנוֹּרָא, אֹור הַגָּנוֹזׁ וְהַצְפּוֹן
בְּצִינָא קְדִישָׁא עַלְאָה, אֲדוֹגָנוֹ, מַזְרָנוֹ וְרְבָנוֹ
רַבִּי נַחְמָן מִבְּרָסָלֶבֶת, זְכוֹתוֹ יָגַן עַלְינוּ.

וּעַל-פִּי דָּבָרִי תַּלְמִידֹו, מַזְרָנוֹ
הַקָּדוֹשׁ, אֹור נְפָלָא, אֲשֶׁר כֵּל רֹזֶל אֲגִינִיס לִיה
רַבִּי נָתָן מִבְּרָסָלֶבֶת, זְכוֹתוֹ יָגַן עַלְינוּ,

וּמְשֻׁלָּב בְּפִסְויָקִי תּוֹרָה, נְבִיאִים, בְּתוּבִים וּמְאַמְרִי
חֲכָמִינוֹ הַקָּדוֹשִׁים מִגְמָרָא וּמִדְרָשִׁים וּזְהָר הַקָּדוֹשׁ.

*

הוֹבָא לְדִפּוֹס עַל-יְדֵי
חַסִּידִי בְּרָסָלֶבֶת
עוֹהָה"ק יְרוֹשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

מוּהָרָא"ש נ"י אמר, שִׁסּוֹד לְמַזְדוֹן
הַטּוֹב שֶׁל רְבָנוֹ ז"ל הַוָּא עַל קְטֻב
נֶקְדָה זו, שָׁאֲסוֹר לְהַתִּיאָש בְּשׁוּם
פָּנִים וְאֶפְןָן, וְאֶפְלָו שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם
מַה שְׁעוֹבֵר, עַם כָּל זוֹאת אֲסֹור לִיאָש
עָצָמוֹ, כִּי כָל זָמֵן שָׁאֲדָם חַי, יִשׁ לֹז
תְּקֹנָה לְתַקֵּן הַכָּל.

(אמרי מוּהָרָא"ש, חָלֵק ב', סימן תקנד)

קינטְרָס

אָסָר לְהַתִּיאָשׁ

.א.

צָרֵיךְ שְׂתַדֵּעַ, אֲהוֹבִי, בְּנֵי הַיּוֹקָר, שְׁחִינִי הָאָדָם
מֶלֶאָים נְסִיּוֹנוֹת קָשִׁים וִמְרִים, וּבְכָל יּוֹם עֲוֹבָרִים
עַלְיוֹ מְשֻׁבָּרִים וְאַרְוֹת יְסוּרִים וּתְרִפְתָּקָאות אַחֲרִים,
עַד שְׁהָרְבָה אֲנָשִׁים נֹפְלִים בְּדַעַתּוֹם, כִּאלָיו אָבֵד
מְנוֹס וְתִקְנָה מִהֶּם, וּכְאָלוֹ אָף פָּעָם כִּבר לֹא יִשְׁעוּ
מְרַב הָאָרוֹת, הַקְּטָנוֹת וְהַיְּרִידֹות שְׁעוֹבָרוֹת עַלְיָהֶם,
וְזֹה הָזֵרֶס אֹתָם יוֹתֵר מִכָּל הָאָרוֹת, כִּי הַיְּאוֹשֵׁה הַיָּא
גְּרֹועַ יוֹתֵר מִכָּל הָאָרוֹת וְהַיְּסִירִים שְׁעוֹבָרִים עַל
הָאָדָם, כִּי כָל זָמֵן שִׁישׁ לְאָדָם אִיזֶה תִקְנָה, וּרְזָאָה
אוֹר בְּחִינוֹ, שְׁפָעָם יֵצֵא מִמְצָבָו, אָזִי יַעֲשֶׂה כָל מִינִי
פְּעֻלוֹת שְׁבָעוֹלָם לֹא לְהַתִּיאָשׁ, וּסְזָף כָל סְזָף יֵצֵא
מִהִסְבּוֹךְ שְׁגַסְתַּבְךְ וַיֵּצֵא מִכָּל צְרוֹתָיו, לֹא-כֵן

אָסֹור לְהַתִּיאָשׁ

כַּשֶּׁאָדָם נוֹפֵל בַּיְאֹוֹשׁ, אֹז עֹזֵב אֶת עַצְמוֹ לְגָמָרִי,
וְזֹה מַה שֶּׁהָוָס אָתוֹ, וְאָכֵן כֹּל אָדָם הַיָּה יִכּוֹל
בְּגַנְקָל לְצִאת מִבְּלַהֲסָבּוּכִים שֶׁלֽוּ, אֶם רַק הַיָּה יוֹדֵעַ
שׁ"אָסֹור לְהַתִּיאָשׁ"; עַל-כֵּן רָאָה אַהֲרֹן, בָּנֵי, מַה
לְפָנֵיכֶם וְאֶפְנֵיכֶם יִוְדַּע, שְׁקָשָׁה לְךָ מִאֵד בְּחִימִים
וְעוֹזְבָּרָת עַלְיכָם מְרִירּוֹת דְּמְרִירּוֹת וּכְיוֹן, וְאַתָּה סֻבְּלָל
יִסְוִרָּיִם תִּפְתַּח מִמֶּה שְׁגַנְסְּטַבְּכָת בְּצָרוֹת כְּאֵלָיו שֶׁלֹּא
חִלְמָתָךְ וּכְיוֹן, עַם כֹּל זֹאת עַלְיכָךְ לְדַעַת, כִּי "אָסֹור
לְהַתִּיאָשׁ", וְהַיְאֹוֹשׁ לֹא יַعֲזֹר לְךָ, אֶלָּא עַזְזֵבְרִי
עַלְיכָךְ אֶת הַצָּרוֹת וְהַמְּרִירּוֹת, עַד שְׁתַבּוֹא לְמַבּוֹי
סְתִוּם, וְלֹא תִוְכַּל לְפִנּוֹת לֹא לִימִין וְלֹא לִשְׂמָאל,
וּמַזָּה בָּא שְׁגַנְכָּסּוֹת לְאָדָם מִחְשָׁבוֹת שֶׁל הַתְּאָבָדּוֹת,
רַחֲמָנוֹא לְצָלוֹן, וְלֹכֶן אַם מִכְנִיס אֶת דְּבָרַי אֱלֹהָה בְּלֹבֶחֶת,
אֹז תַּرְאָה כִּי עֲדִין זֹה לֹא סֹוף הָעוֹלָם, וְאַם רַק תִּקְחָה
אֶת עַצְמָתְךָ בְּיַדְךָ, וְתִתְנִשְׁבֶּה הַיּוֹם, אֹז תַּרְאָה שְׁמַכְלָל
צָרָה יִכּוֹלִים לְצִאת, וְכִיצְדָּק? עַל-יָדָי שְׁתַפְנָה אֱלֹיו
יִתְבְּרָךְ, וְאֶפְנֵיכֶם לְאָוֹשׁ יִאּוֹשׁ אַתָּה כָּל-כֹּךְ רְחוֹק מִמְּנָנוּ
יִתְבְּרָךְ, וַיֵּשׁ לְךָ עַזְעַנוֹת עַל הַקְּדוֹשָׁ-בָּרוּךְ-הָוּא
וּכְיוֹן; עַלְיכָךְ לְדַעַת, כִּי כֹּל זֹה בָּא מִחְמָת קְלָקִיל
דַּעַתְךָ; כִּי בְּאַמְתָה מֵשִׁיּוֹדֵע אֶת רַחֲמָנוֹתְךָ יִתְבְּרָךְ,
אֵיךְ שֶׁהָוָא יִתְבְּרָךְ מְרַחְםָם עַל בְּרִיּוֹתָיו, וְרוֹצָחָה

אָסֹור לְהַתִּיאָש

ט

לְהִיטִּיב לְהֵם, הוּא לֹא הִיה נוֹפֵל בִּיאוֹשׁ. וּעַקְרָב
הִיאוֹשׁ הוּא, שֶׁגְדַמָּה לוֹ כָּאַלוֹ הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא
אִינוֹ צְרִיךְ אָתוֹ, וְאִינוֹ רֹצֶחֶת בּוֹ, וְכָאַלוֹ רֹצֶחֶת לְנַקְםָ
בּוֹ, וְדָמִיּוֹן זוֹה בּוֹנָה לְאָדָם כֹּל מִינִי מִתְשִׁבּוֹת שֶׁל
הַבָּל, וְרוֹקָם בּוֹ כֹּל מִינִי שְׂנָאָה, עַד שֶׁרֶב בְּגִינִ-אָדָם
כִּשְׁהָם מִיאָשִׁים, הֵם מִסְתּוּבָבִים עִם טֻעָנוֹת עַל
הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא, כָּאַלוֹ הוּא אָשָׁם בְּצָרוֹתָיו
וּכְבוֹדָיו, וְכָאַלוֹ הוּא סְבִבָּה אֲוֹתָם וּכְבוֹדָיו, וּבְאַמְתָה הוּא
יַתְבִּרְךְ אָבָ קָרְתָּמָן וְרוֹצֶחֶת לְהֹזִיאָה אֶת כָּל אֶחָד
מִהַּסְבּוֹכִים שֶׁלֽוֹ, אֲךָ הָאָדָם עַל-יְדֵי חַטָּאוֹיו שְׁחַטָּא,
קַלְקַל אֶת מַחְזָוָה וְדִעָתָוָה, עַד שְׁעוֹלָות בְּדִעָתוָה תִּמְיד
מִתְשִׁבּוֹת שֶׁל כְּפִירָה וְאֲפִיקּוֹרָסִות, וּבָזָה גַּעֲקָר
מִמְּנָיו יַתְבִּרְךְ, וּבָרְגָע שֶׁהֵי גַּעֲקָר מִמְּנָיו יַתְבִּרְךְ,
עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִסְתְּבַבָּה בְּסִבּוֹכִים יוֹתֵר גְּרוּעִים;
וְלֹכֶן אֲהֹוּבִי, בְּנֵי הַיְּקָרָה, אַיִלָּצָה וַיְהִי אַלְקִים עַמְּךָ,
וְתֹזֶחֶת לְצִאת מִכֶּל הַצְּרוֹת שְׁלָךְ — אִם תִּצְּחַת אֶת
כָּל מַה שֶּׁאָנִי מַבְקֵשׁ מִמְּךָ, הַרְגֵל אֶת עַצְמָךְ לְדִבֶּר
עַמְּךָ יַתְבִּרְךְ כַּאֲשֶׁר יְדִבֶּר אִישׁ אֶל רַעַנָּיו וְהַבָּן אֶל
אָבִיו בְּשִׁפְתָּח הָאָמֶשֶׁךְ, הַיָּנוּ בְּלֶשׁוֹן שְׁאָתָה רְגִיל
בָּהּ, וְתִיחַד לְעַצְמָךְ מִקּוּם פָּנָוי שְׁאַין שֵׁם בְּגִינִ-אָדָם,
וְשֵׁם פְּרָגִיל אֶת עַצְמָךְ לְדִבֶּר עַמְּךָ יַתְבִּרְךְ בְּתִמְימִית

אָסֹר לְהַתִּיאָש

וּבְפִשְׁיטוֹת גָּמִירָה, וְאֶת שְׁבַתְחָלָה יַדְמָה לְכָל
הַעֲנֵין כְּצָחָק וְכֹיוֹן, וְמֵי שׂוֹמֵע אֹתֶךָ וְכֹיוֹן, וְמֵי צָרִיךְ
אֹתֶךָ וְכֹיוֹן, וְהִאָם אֵין זֶה סְתִּים דָּבָרִים בְּטַלְיִם וְכֹיוֹן,
הִאָם פָּעֵם אָשָׁע וְכֹיוֹן? לְאַזְכָּן, אֲהוֹבִי, בְּנֵי הַיּוֹקָר,
אֲתָּה תְּהִי חַזָּק בְּעֻבּוֹדָה הַקָּדוֹשָׁה הַזֶּה, וַתְּסַפֵּר
לְפָנָיו יַתְבִּרְך אֶת כָּל לְבָךְ, וּבָזָא תָּבוֹא מִדי יּוֹם
בַּיּוֹמָו חַק וְלֹא יַעֲבֵר אֶלְיוֹן יַתְבִּרְך, וַתְּשַׁפֵּך אֶת כָּל
אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ אֶלְיוֹן יַתְבִּרְך, וַתְּסַפֵּר לוֹ כָּל מַה
שְׁמַעְיָק לְךָ, וְכָל מַה שְׁמַנְחָה עַל לְבָבְךָ, וְתְהִי רְגִיל
בָּזָה, אֲםַת תְּהִי עַקְשָׁן גָּדוֹל לֹא לְהַתִּיאָש מַנְקָדָה זוֹ,
הַינּוּ מַנְקָדָה הַתְּפִלָּה וְהַתְּבִזְבּוֹדָות וְשִׁיחָה בֵּינוֹ
לְבֵין קְוֹנוֹ, אֹז תְּرָאָה נֹרְאוֹת וּגְנַפְלָאוֹת שִׁיעָשָׂה עַמְּךָ
הַקָּדוֹש־בָּרוּך־הִוא, כִּי בְּאַמְתָּה אֵין שָׁוֹם מִצְיאוֹת
בְּלָעֵדָיו יַתְבִּרְך כָּלָל, וְהִוא יַתְבִּרְך מִתְּחִיה מִתְּהִוָּה
וּמִקְיָם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה בְּלָה, וְדוֹמָם, צוּמָח, חַי,
מִדְבָּר, הַם עַצְם עַצְמִיוֹת חַיּוֹת אַלְקָוֹתוֹ יַתְבִּרְך, כִּי
הַכָּל לְבוֹישׁ לְגַבְיוֹן הָאֵין סָוף בָּרוּךְ הִוא, וְכֵן הָאָדָם
שַׁהִוא כָּלּוּ מִרְמָמָח אַיְבָרִים וּשְׁסָ"ה גִּידִים, הַכָּל
לְבוֹשִׁים לְאַמְתָּה מִצְיאוֹתוֹ יַתְבִּרְך שִׁישָׂרָה בְּתוֹךְ
הָאָדָם, כִּי בְּלֹא הַקָּדוֹש־בָּרוּך־הִוא אֵין לְאָדָם קִיּוֹם
כָּלָל, וְהִוא הַמִּתְּחִיה וּמִתְּהִוָּה אֶת הָאָדָם, וְהִוא נוֹתֵן בּוֹ

אָסֹור לְהַתִּיאָש

יא

חִיּוֹת, אֲךָ הָאָדָם מֵרָב בְּלִבּוֹל דַעַתּו וַעֲקֶמֶתְמִיּוֹת לְבָבוֹ נִשְׁבַּר כָּלִכָּה, עַד שְׁעוֹלִים לוֹ תִּמְיד סְפֻקוֹת עַלְיוֹ יִתְבְּרָה, וְהַוָּא תִּמְיד מִסְתְּבָבָה בְּצָרוֹת אַחֲרוֹת, מַאֲחָר שַׁהְוָא עַוְker עַצְמוֹ מִמְנוֹ יִתְבְּרָה, אֲבָל בֹּוּ בְּרִגְעָ שִׁיקָה אֶת עַצְמוֹ בְּיַדְיוֹ, וַיַּחֲזֹר אֲלֵיו יִתְבְּרָה, אֲזֶה הַכָּל יִשְׂתַּפְנָה; עַל־פָּנָן אֲהוֹבִי, בְּנֵי הַיּוֹרֵד, זָכָר כִּי "אָסֹור לְהַתִּיאָש", וּמִכֶּל הַצָּרוֹת וְהַיּוֹרְדִים וְהַבְּלִבּוֹלִים שַׁלְךָ בֹּאוּ תָבֹא אֶל הַמָּקוֹם הַמִּיחָד שִׁיחָדָת לְעַצְמָה, וּמִתְחַחֵיל לְדִבָּר עַמּוֹ יִתְבְּרָה בְּאַשְׁר יִדְבָּר אִישׁ אֶל רַעַשוֹ וְהַבָּן אֶל אָבִיו, וַתִּסְפֶּר לוֹ אֶת כָּל מַה שָׁמְעִיק לְהָ, וְאֲזֶה תְּرָאָה אֵיךְ שְׁטוֹף כָּל סּוֹף יָרֵד מִמֶּה הַחַשְׁדָה וְהַעֲנָנוּמִים הַמְּסֻבְּבִים אֶתְתָּךְ, וְתוֹזְבָה לְהַמְשִׁיךְ עַלְיךָ עִרְבּוֹת, יִדְידּוֹת, זַיו אָוֹר הַשְּׁכִינָה הַקְדוֹשָה, וְהַוָּא יַמְשִׁיךְ עַלְיךָ שְׁפָעָ בְּגַשְׁמִי וּשְׁפָעָ בְּרוּחָנִי, הַעֲקָר אָסֹור לְהַתִּיאָש"; וְהַכָּל הַזֶּה תִּחְקֹק הַיּוֹם בְּדַעַתּךָ, וְאֲזֶה אָמַת תְּהִיכָה חָזָק בָּזָה, תְּרָאָה אֵיךְ שָׁאַנְיִ צָדָק, וְאֵיךְ שֶׁלָּא יִחְסַר לְךָ שָׁוֹם דָבָר — לֹא בְּגַשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחָנִיּוֹת, אֲמִם רַק תְּקִים אֶת דְבָרִי אֲלֵה !

.ב.

אֲהוֹבִי, בְּנֵי, רְאָה לְעַשׂוֹת כָּל מִינִי פְּעָלוֹת

אָסֹור לְהַתִּיאָשׁ

שְׁבָעוֹלָם לְשֵׁמֶח אֶת עַצְמָךְ, כִּי הַשְּׁמֶחָה הִיא רְפֵיָה בְּגִשְׁמִיָּה וּבְרוֹחַנִּיָּה, וְכָל הַאֲרוֹת וְהַיְטָוְרִים שָׁאָדָם סּוּבָל, הִם רַק מִחְמָת חִסְרוֹן הַשְּׁמֶחָה, וְכָל מַה שְׁמַמְשִׁיךְ אֶת עַצְמָוּ יֹתֶר לְעַצְבּוֹת וּלְמְרִידּוֹת וּלְדָקָאוֹן, עַל-יְדֵי-זָה נְכָנס בּוֹ יָאוֹשׁ, וּמִיאָשׁ אֶת עַצְמָוּ מַחְיָיו, וְזֹה גּוֹרָם לֹא הַרְבָּה צָרוֹת בּין בְּגִשְׁמִי וּבּין בְּרוֹחַנִּי, כִּי הַיָּאוֹשׁ בָּא לְאָדָם רַק מִחְמָת עַצְבּוֹת וּדָקָאוֹן; וּעַל-כֵּן רָאָה, אֲהֹוּבִי, בְּנֵי הַיּוֹקָר, לְעַשׂוֹת כָּל מִינִי פְּعָלוֹת שְׁבָעוֹלָם לְשֵׁמֶח אֶת עַצְמָךְ, וְהַשְּׁמֶחָה תְּכִנִּיס בָּכְ גָּדוֹלָות הַמְּחִין, שְׁתַדְעַ שְׁעַדְיוֹן לֹא סּוֹף הַעֲוֹלָם, וּעַדְיוֹן אַתָּה יִכְׁלֶל לְהַיְשָׁע אָם רַק תַּקְחֵח אֶת עַצְמָךְ בִּצְדִּיק, וּתְמַשֵּׁיךְ עַלְיכְּ אֶת הַשְּׁמֶחָה הַאֲמֹתִית — לְשֵׁמֶח בּוֹ יַתְבְּרָךְ. כִּי בְּאַמְתָה הוּא יַתְבְּרָךְ מַחְיָה, מַתְ�וָה יַמְקִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כָּלָה, וּוּאָ אָב הַרְחָמָן, וּרֹאָה בְּטוּבָת בְּרוֹיָתִיו, אָךְ הָאָדָם מִרְבָּ יָאוֹשׁוּ נְדָמָה לֹא כָּאַלְוִי הַקָּדוֹש-בָּרוּך-הָוּא רֹאָה לְהַעֲנִישׁוּ, וּכָאַלְוִי הַקָּדוֹש-בָּרוּך-הָוּא אִינּוּ צָרִיךְ אָתוֹ, וּכָאַלְוִי הַקָּדוֹש-בָּרוּך-הָוּא בְּכֻעָס וּבְקִפְידָות עַלְיוֹ וּכְיוֹ, וּכְדֹמָה מִחְשָׁבּוֹת שֶׁל הַבָּל, שְׁעוֹבְרוֹת עַל הָאָדָם; עַל-כֵּן רָאָה, בְּנֵי, לְעַשׂוֹת כָּל מִינִי פְּعָלוֹת שְׁבָעוֹלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשֵׁמֶחָה, כִּי הַשְּׁמֶחָה

היא רפואה לאדם בין בגשמי ובין ברוחני, בגשמי – העצבים של האדם מתחזקים כשהוא שמח, וברוחנית – מתרחב לו מהו ודרתו כשהוא שמח, ורואה ש"אָסּוֹר לְהַתִּיאָשׁ" בשום פנים ואפן, ואם תצית אותו בךבר זה, אז תראה נוראות נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

ג.

אהובי, בני היקר! ראה להוציא מלבד כל מיני קנאה ושנאה, ולבל תקנא בשום בריה שבעולם, מכל שכן שלא תשנא שום בריה שבעולם, ועל-ידי-זה יצא מהיאוש שלך, כי רבם של בני-אדם שהתייחסו מחייהם, ומרים להם מאי חמיים, הפל בא להם מרבית קנאה שמקנאים בזולתם, ונדרמה להם שהם אף פעע לא יכולים לעלות לדרגה ולהצליח חביביהם, ועל-ידי-זה הם נשברים לגוררי יותר ויותר. ובאמת הכל שטות ורעות רוח, כי אצלו יתברך הכל אפשרי כי בן יום ולילה מתחפה המזל לאדם, ובפרטיות אם יש לו רצונות חזקים אליו יתברך, ואין מיאש את עצמו

אָסֹור לְהַתִּיאָש

בְּשָׁוֶם פָּנִים וְאַפְןִ, וְאֵינוֹ מַתְּפִיעֵל מִשּׁוּם בְּרִיה
 שְׁבָעוֹלִם, וְאֵינוֹ מִפְחָד מִשּׁוּם בְּרִיה שְׁבָעוֹלִם, אֲזִ
 בּוֹנְדָי יָזֶה לְהַצְלִיחָ, אֲבָל כֵּל הַצְרוֹת וְהַיְסָוִרִים
 שְׁעֻזְבָּרִים עַל קָאָדָם הֵם רַק כַּשְׁנוֹפֵל לִיאוֹשָׁ,
 וְהַיְאוֹשָׁ בָּא מִחְמָת קְנָאָה שֶׁהֵוָא מַקְנָא בְּגָדְלָתוֹ שֶׁל
 חֲבָרוֹ, וְזֹהָה הַזְּרָס אָזְהָוּ לְגָמְרִי; וּעַל-בָּן רָאָה, אֲהֹבָי,
 בְּנֵי הַיְקָרָ, לְהַזְּכִיא מִמְּךָ כֵּל מִינִי קְנָאָה וּשְׁנָאָה שִׁישָׁ
 בְּלִבְךָ עַל זָוְלָתָךָ, הַדְּבָק אֶת עַצְמָךָ רַק בּוֹ יַתְּבָרָךָ,
 וְתַדְעַ שֶׁהֵוָא יַתְּבָרָךָ מִתְּהָ, מִתְּהָ וּמִקְיָם אֶת כֵּל
 הַבְּרִיאָה בְּלָה, וְדוּמָם, צְוִימָה, חַי, מְדָבָר, הֵם עַצְמָ
 עַצְמִיוֹת חַיּוֹת אַלְקוֹתוֹ יַתְּבָרָךָ, וּעַל-בָּן מָה שִׁיחָ
 לְקָנָא בְּזָוְלָתוֹ, בּוֹנְדָי סָוֵף כֵּל סָוֵף אַחֲרָה הַרְעָ יַבָּא
 הַטּוֹב, וְגַם לְךָ יְהִיָּה טּוֹב, וַיְאִיר לְךָ אַזְרָוּ הָאִין סָוֵף
 בְּרוּךְ הוּא, הַעֲקָר תִּזְכֵּר שׁ"אָסֹור לְהַתִּיאָשׁ", וְאֲפִ
 שְׁעַכְבָּשׂו גַּדְמָה לְךָ שְׁבָלָם מִצְלִיחִים, וְאַתָּה מִנְחָ
 בְּשָׁאָול פְּחַתִּיוֹת וּמְתַחַתִּיו, אֲלִ פְּתַחַשְׁבָ זֹאת קְרָגָעָ
 אֲדָרְבָּה תְּרָעָ שְׁגָם לְךָ יִשְׁכַּחַת עַצְוּמִים לְהַצְלִיחָ
 — אֲםִ רַק תַּקְחֵח אֶת עַצְמָךָ בִּיְדֵיךָ, וְהַעֲקָר הוּא
 לְהָאִמְנֵז בּוֹ יַתְּבָרָךָ בְּתִמְיּוֹת וּבְפִשְׁיטּוֹת, וְהָאִמְנוֹנָה
 תְּעַלָּה אַזְתָּחָ אֲלִ פְּכָלִית הַעֲלִיהָ, וְתַזְצִיא אַזְתָּחָ מִכְלָ
 מִינִי יְאוֹשָׁ.

.ד.

אהובי, בני, ראה לחזק את עצמה בכל מני אפנים שבעולם, ואלו שאתה כבר נפלת ונשלכת במקום שנפלת ונשלכת וכו', ונדרמה לך לאלו אין לך מנוס ותקווה, תזכור את דבורי ריבנו ז"ל שגלה לנו, ש"אסור להתייאש" בשום פנים ואופן. ובאמת אם תכנס את דבורי ריבנו ז"ל בלבד ודעתך, אז תראה שאכן "אסור להתייאש", ולא פרוייח שום דבר בזה שתתיאש, אדרבה יהיה לך יותר מר בחרין בין בעולם הזה ובין בעולם הבא; ועל-כן פעשה כל מיני פעולות שבעולם לא להתייאש. ועיקר הפעולות הוא להכנס בדעתך אמתת מציאותו יתברך, לידע שהוא יתברך מחייה, מהנה ומקים את כל הבריאה כליה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיה היה אלקיותו יתברך, והוא יתברך כל יכול, ובונדי יכול לעוזר לך גמס-בן, ואף שעכשו הרבה מרירותך ואroteinך נדרמה לך לאלו, חס וחלילה, הקדוש-ברוך-הוא בכעס וברגז עלייך, תדע שבל זה הוא עצת היוצר הרע, שלא די שעקר אותו כמו שעקר, אלא רוצה לאבד מכך את

אָסֹור לְהַתִּיאָשׁ

הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהָעוֹלָם הַבָּא גַם יִתְהַרֵּךְ; עַל-פָּנָיו אֵל
תְּהִיכָּה בְּטַלְנוּ, וַיַּרְאֶה לְקַחַת אֵת עַצְמָה בִּידֵיכֶךָ, וְאֵז
דִּיקָא פְּצָלִיחָ.

ה.

אַרְיךָ שְׂתַחַזְקָה אֵת עַצְמָה, אֲהוֹבֵי, בְּנֵי הַיּוֹקָר,
בְּכָל מִינֵי הַתְּמִזְקִיּוֹת שֶׁרֶק יִכּוֹלִים לְהַתִּחְזָק, וַתַּדְעַ
שׁ "אָסֹור לְהַתִּיאָשׁ" בְּשׁוּם פָנִים וְאֶפְנָן, כִּי הַיְאֹשֶׁ
הָוָא כַּח הַסְּטָרָא אֲחֶרֶא, שֶׁהָוָא כַּח הַרְעָה הַמְכֹסָה
וּמְסֻתִיר אֵת אַמְפַת מִצְיאוֹתָו יִתְבְּרַךְ, כִּי הָאָדָם אַרְיךָ
לְהַגִּיעַ אֵל מַדְרָגָה בָּזוֹ בָּזָה הָעוֹלָם, עַד שֶׁלָא יַרְצָח
שׁוּם רְצֹן אַחֲרַ בְּלָעֵדי רְצֹנוֹ יִתְבְּרַךְ, וַיְהִיכָה נְכָלָל
רְצֹנוֹ לְרְצֹנוֹ יִתְבְּרַךְ, שֶׁאָז הָוָא מַגִּיעַ לְמַדְרָגָה הַכִּי
עַל-יוֹנָה בָּזָה הָעוֹלָם, שֶׁאַין לוֹ רְצֹן אַחֲרַ, רַק כְּמוֹ
שֶׁרְצֹנוֹ יִתְבְּרַךְ כֵּן הָוָא רֹצֶחָ, וַיְהִי אֲשֶׁר רְצֹוֹן
גִּימְטְרִיהָ שְׁמָיוֹ, הַיְנֵה מַי שֶׁאַין לוֹ שׁוּם רְצֹן אַחֲרַ,
רַק רְצֹנוֹ יִתְבְּרַךְ, עַל-יִדְיִיךְ זֶה שְׁמוֹ יִתְבְּרַךְ נְכָלָל בָּוּ,
וַהֲוָא נְכָלָל בָּוּ יִתְבְּרַךְ. וְאַיִן לְךָ עוֹד פָעֻנָג וְשֻׁעָשָׂעָ
יוֹתָר מִזֶּה שֶׁהָאָדָם מַבְטֵל אֵת עַצְמָוֹ לְגַמְרִי לְגַבְיוֹ
הַאַיִן סֹף בְּרוֹנָה הָוָא, וְאַיִנוֹ רֹאֶה לִפְנֵי מַרְאָה עַיִנָיו

אָסֹור לְהַתִּיאָש

יז

רק אֲמֵתָת מְצִיאוֹתָו יִתְבָּרֶךְ, וְאֵינוֹ שׁוֹמֵעַ בָּאָזְנוֹיָו רק
אֶת קֹולוֹ יִתְבָּרֶךְ, וְאֵינוֹ מַרְגִּישׁ רַק אֶת אֲמֵתָת
מְצִיאוֹתָו יִתְבָּרֶךְ, וְאֵז כִּשְׁאָדָם בָּא לְדָרְגָה בָּזָו, אֵז
הָוָא כָּבָר יוֹשֵׁב בַּעוֹלָם הַבָּא, וְאֵפֶן שַׁהְוָא נִמְצָא
בַּעוֹלָם הַזֶּה, גַּתְקִים אֲצָלוֹ — "עַזְלָמָךְ תְּرָאָה
בְּחִיקָךְ", שֶׁבָּעוֹדָו בַּעוֹלָם הַזֶּה הָוָא כָּבָר בְּדָגָמת
הַעוֹלָם הַבָּא, שֶׁמְשֻׁעָשָׂע אֶת עַצְמוֹ בְּשֻׁעָשָׂוע
דִּמְלָכָא, לְאַבְנָן כִּשְׁיִשׁ לְאָדָם רְצֹן אַחֲרָמְבָּלְעָדִי
רְצֹנוֹ יִתְבָּרֶךְ, וְעַזְקָר אֶת עַצְמוֹ מִמְּנָנוֹ יִתְבָּרֶךְ,
רְחַמְנָא לְצָלָן, וְרוֹצָח בְּדִין הַהַפְּךְ מִרְצֹנוֹ, אֵז נַפְלָל
לִיאָוֶשׁ, לְדַכְאָוָן וְלַעֲצָבָוָן, וְנִעַשָּׂה עַצְוב וּמַעֲצָבָן
וּמַדְכָּא, עַד שֶׁמְרָב יְאוֹשׁ רֹצָח לְהַתָּאָבָד, וְכֹל מָה
שְׁגַנְסְּתָרָת מִמְּנָנוֹ יוֹתֵר אַלְקוֹתוֹ יִתְבָּרֶךְ, יוֹתֵר חַשְׁךְ
וּמָר לֹו, עַד שִׁיַּישׁ בְּגִינִּי-אָדָם שְׁפָלָ-קָה נַפְלוּ בַּיְאָוֶשׁ
עַמְקָ, שְׁהַחִים אֵינָם שְׁווִים אֲצָלָם, וּרְקָ רֹצָים לְמוֹת,
וּמַחְפִּים לְיִומָם שִׁיַּכְלוּ כָּבָר לְצִאת מִזֶּה הַעוֹלָם הַמְּרָא
וְהַחְשָׁוֶךְ וְכוֹ', וּבְאֶמֶת בְּדִקּוֹת בָּא לְהָם דָּבָר זֶה,
מְחַמָּת כְּפִירֹות וְאַפִּיקּוֹרֶסֶת, שְׁגַנְסְּתָרָת מֵהֶם אֲמֵתָת
מְצִיאוֹתָו יִתְבָּרֶךְ; כִּי לְמַיְן שְׁהַתְּגַלְתָּה אֲמֵתָת
מְצִיאוֹתָו יִתְבָּרֶךְ, אֵיךְ שְׁאֵין שָׁוָם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו
יִתְבָּרֶךְ בְּכָלָל, הָרִי אֵין הָוָא רֹצָח שָׁוָם רְצֹן אַחֲרָ

אָסֹור לְהַתִּיאָש

מִבְּלָעֵדִי רְצׂוֹנוֹ יִתְּבְּרֹךְ, וְלֹא אֲכַפֵּת לוֹ אֶם הַוָּא
בָּעוֹלָם הַזֶּה אוֹ בָּעוֹלָם הַבָּא; וְעַל־כֵּן רָאָה, אֲהוֹבִי,
בְּנֵי הַיּוֹקָר, מָה לְפָנֵיכֶם, וַיַּרְאָה לְצִאת מִהִיאָוֶשׁ שָׁלָחֶה,
וַיַּדְבֵּק אֶת עַצְמָהּ בּוֹ יִתְּבְּרֹךְ, וַיַּהֲגִיל אֶת עַצְמָהּ
לְדִבָּר עַמּוֹ יִתְּבְּרֹךְ בְּלִשׁוֹן שְׁאַתָּה רְגִיל בָּהּ, וַיַּדְבּוּר
הַוָּא כְּלֵי לְהַמְשִׁבָּת הַשְּׁפָעָה, וְאֶפְעָם לֹא תַּرְצָה
רְצׂוֹן אַחֲרֵי מִבְּלָעֵדִי רְצׂוֹנוֹ יִתְּבְּרֹךְ, וַיַּמַּה שַׁהְוָא יִתְּבְּרֹךְ
רוֹצָה, זֹאת תְּקִבָּל, וְאֶז אֶמְתִּיבָה חִזְקָה בָּזָה, תַּרְאָה
נְסִים וְגִפְלָאות, שְׁדוֹד הַטְּבָע, שִׁיעָשָׂה עַמְּךָ הַקְּדוֹשָׁ
בָּרוּךְ־הַוָּא עַל כָּל צָעֵד וְשָׁעֵל; אֲשֶׁרִי מֵי שְׁשָׁם
דִּבּוּרִים אַלְוִי אֶל תֹּזֶק לְבָוֹ, וְאֶז טֹב לוֹ כָּל הַיּוֹם.

.ו.

אָרֵיךְ שַׁתְּחִזֵּק אֶת עַצְמָהּ, אֲהוֹבִי, בְּנֵי הַיּוֹקָר,
וַתַּצְאָה עַצְמָהּ, וַתְּתַחַיל לְהַסְּתֵּבָל עַל הַמְצִיאוֹת, כִּי
רַב אַלְוִי הָאָנָשִׁים אֲשֶׁר מִיאָשִׁים אֶת עַצְמָם, הֵם
גְּכָנָסִים בְּתוֹךְ עַצְמָם וְחַיִים בְּבָדִידּוֹת, וְאֵינָם רֹצִים
לַהֲכִיר אֶת הַמְצִיאוֹת, וְזֹה הָוֶס אָוֶת לְגִמְרִי, עַד
שְׁנוֹפָלִים בְּיַאוֹשׁ גָּמוֹר, וּמְחֻבִּים לִיּוֹם מִתְּתַחֵם,
וּשְׁוֹכְבִּים בְּמֶטֶה, וּמְתַגְּלָגְלִים בָּה וּכְיוֹן, וּבְבָקָר

אסור להתיאש

יט

אומרים מי יתן ערבות, ובערבות אומרים מי יתן בקר, וחייבים במיריות, ושום דבר שבעולם איןנו עוזר להם, אדרבה הם מסתובבים יותר וייתר, כי מי שמי אש מחייו, לו כל-כך מר, עד של כל מה שיעשה, לא יליך לו, כי היוא שגורס את האדם, וכל מה שיזכרו עמו, כבר לא יקבל וכי, אם לא שיתחיל להסתפל על המציאות, והיא — לידע כי הקדוש ברוך הוא מסר לו את נשמתו, הינו שחבר את נשמתו שהיא חלק אלוק ממול מש, והכנisa בגוף המגשם ומהמזהה זהה, ועליו להשתדל למחבר את נשמתו עם גופו, לנאה את גופו באפן שטאיר בו נשמתו, כי הנשמה היא חלק אלוק ממול. ולמה אין האדם זוכה להרגיש את נשמתו ולהרגיש ערבות,نعم, זיו וחיות בחיו? מפני שהגוף העכור מכסה אותה; הגוף בא מחמר עב, ומשם באות העצבות והMRIות, ועל-כן צרייכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להAIR נשמתו על גופו, שטאير רוחניות אלקיותו על החמר המגשם. ולזה זוכים על-ידי תקף השמלה, ולהתחל להסתפל במציאות, כי המציאות היא שהקדוש ברוך הוא הוריד את נשמתו מרים גבאי מרים,

אָסֹר לְהַתִּיאָש

והכניתה בגוף עכור כזה, והכנית אורה במאובים פְּאָלוֹ, אֲשֶׁר אַתָּה צָרֵיךְ לְעֹשֹׂת כֵּל מִינִי פְּعָלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְצֹאת מִהְמַשְׁבָּרִים וּמִמְתָּחִים, וְשִׁיאַר לְךָ תִּמְדִיד; וּעַל-כֵּן אָמַת תְּקִבָּל אֶת דְּבָרַי אֱלֹה, אֲזַה תְּחִיה חַיִים נְעִימִים, חַיִים עֲרָבִים וּמְתָקִים, וְכֵל הַמְּרִירוֹת תִּתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְכֵל הַמְּנִיעֹות יִתְהַפֵּכוּ לְנְעִימֹות, וְאָמַת חַס וּשְׁלוֹם, לֹא תַּرְצַח לְקַחַת אֶת הַדְּבָרִים לְתִשׁוּמָת לְבָדֵק, אֲזַי תִּסְתְּבַח יוֹתָר וּיוֹתָר; עַל-כֵּן אַהֲרֹן, בֶּן הַיָּקָר, אֶל תְּהִי חַכְם בְּעִינֵיכֶם וּזְעֻזָב כָּבֵר אֶת כֵּל הַשְׁטִיוֹת וּהַדְּמִינוֹת שְׁלַח, אֶת כֵּל הַמְּרִירוֹת וְהַיְאֹשׁ שְׁלַח, וְתַזְפֵּר שׁ"אָסֹר לְהַתִּיאָש", וְאַתָּה יִכְׁלֶל לְהַשְׁתִּנוֹת — אָמַת תְּקֵח אֶת עַצְמָךְ בְּיַדְךָ בַתְּמִימּוֹת וּבַפְּשִׁיטּוֹת גְּמוֹנָה. וְהַעֲקָר — הַרְגֵּל אֶת עַצְמָךְ לְדִבָּר עַמּוֹ יִתְבְּרַךְ בְּלָשׁוֹן פְּשׁוּטָה, בְּלָשׁוֹן שָׁאַתָּה רְגִיל לְדִבָּר עַם זוֹלְתָךְ, אֲשֶׁר כֵּל דִבּוֹר וּדִבּוֹר שֶׁמְדִבָּר עַמּוֹ יִתְבְּרַךְ, הוּא הַצְלָחָה כֹּזוֹ שְׁאַין לְתַאֲרֵין לְשָׁעַר כָּל. וּרְבָנָנוּ זַיְל גָּלָה לְנוּ אֲשֶׁר כֵּל הַצְדִיקִים לֹא הָגִיעוּ אֶל מִדְרָגָתָם, רַק עַל-יָדֵי הַעֲבוֹדָה הַקְדוֹשָה הַזֶּה, וּבַפְּרִטִיּוֹת כְּשֶׁאָדָם מִמְּרַמֵּר מִדִּבָּר עַמּוֹ יִתְבְּרַךְ, זֶה מוֹצִיא אֶת כֵּל הַמְּרִירוֹת מִמֶּפְנוֹ, וּמִאִירָה בּוֹ נְשָׁמָתוֹ; אֲשֶׁרִי מִשְׁאַינוּ מִטְעָה

אָסֹר לְהַתִּיאֵש

כא

אֵת עַצְמוֹ כֵּל, וּמְקִים כֵּל זֹאת בְּתִימִוֹת
וּבְפִשְׁיטוֹת.

. ז.

רָאָה, אֲהֹבִי, בְּנִי הַיָּקָר, לְהַכְנִיס בְּעַצְמָךְ אֶת
אָמֵתת מִצְיאוֹתֶךָ יִתְבָּרֶךָ, הַיְנוּ שְׁתַחַזֵּר בְּעַצְמָךְ פָּמִיד
עַל דְּבָרֵי הָאֱמֹנוֹת, שֶׁהָיוּא יִתְבָּרֶךָ מֶלֶא כָּל הָאָרֶץ
בְּבוֹדוֹ, וְאֵין שָׁוֹם מִצְיאוֹת בְּלֹעֲדָיו יִתְבָּרֶךָ כֵּל,
וְהָיוּא יִתְבָּרֶךָ מִחְיָה, מִהְנוֹתָה וּמְקִים אֶת כֵּל הַבְּרִיאָה.
וּבָזָה שְׁתַחַזֵּר הַרְבָּה עַל הָאֱמֹנוֹת הַקָּדוֹשָׁה, בָּזָה
תִּפְגַּס בְּךָ תְּקוֹנָה, שְׁטוֹף כֵּל סֻוף אַחֲרֵי קָרְעָה יִבּוֹא
הַטּוֹב, עַד שְׁתַזְכֵּה לְהַשִּׁיג שְׁגָם קָרְעָה הוּא כִּסְאָא
לְטוֹב, וּבְנוֹדָאי הָיָה צָרִיךְ לְעַבְרָה עַלְיָךְ מִהָּ שְׁעַבְרָה,
כִּי שְׁתַזְפֵּה לְהַתְּקַרְבָּן אֶלְיוֹ יִתְבָּרֶךָ בְּדָרֶךָ וּבְאָפָּן
הָזָה, וְאֶל פְּתַחַשְׁבָּן כְּרָגָע בְּאֶלְיוֹ הַקָּדוֹשָׁ-בָּרוּךְ-הָיוּא
בְּכָעֵס וּבְרָגָז עַלְיָךְ, בְּאֶלְיוֹ הוּא רֹצֶחֶת לְנַקְםָה בְּךָ,
אֲדָרְבָּה הוּא יִתְבָּרֶךָ טֹב לְכָל, וּרְקָן רֹצֶחֶת לְעֹזֶר לְךָ,
וּמָה שְׁאָתָה כָּל-כֵּה מִמְּרָמָר, זֶה מַרְבָּן הַעֲצָבוֹת
וּהַכְּפִירּוֹת שִׁישָׁ בְּךָ; עַל-כֵּן רָאָה, אֲהֹבִי, בְּנִי,
לְהַזְכִּיאָ מִמְּךָ אֶת הַכְּפִירּוֹת וְאֶת הַעֲצָבוֹת, וּתְכִנִּיס

בְּעַצְמָךְ אָמֹנוֹתָה בָּו יַתְּבִּרְךָ, וְאֵז תַּرְאָה אֵיךְ
 כָּל הַחַיִּים יִשְׂתַּפְנוּ לְכָ לְגָמְרִי, וְנִיאִירֵוּ לְכָ מָאֵד מָאֵד;
 וְאֵל יְהִי קָלִים בְּעִינֵיכֶם דְּבוּרִים אַלְוָן, כִּי הֵם עֲקָרִים
 גָּדוֹלִים וַיְסֻדוּת חֲזָקִים בִּיהִדות, כִּי הָאָמֹנוֹת
 הַקְדוֹשָׁה הִיא יִסּוּד וְעַקְרֵב קְיֻום הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת,
 וְכָל הַיְהוּדָה תַּלְוִיָּה רַק בָּאָמֹנוֹת; אָשָׁרִי מֵשִׁיחָה
 חֲזָק בָּאָמֹנוֹת הַקְדוֹשָׁה, וְאֵז יַרְאָה שׁ"אָסָּוֶר
 לְהַתִּיאָשׁ", וַיֵּצֵא בָּאֶמֶת מַהְיוֹאָשׁ שֶׁלֽוּ.

ח.

צָרִיךְ שַׁתְּזִכֵּר, אֲהוֹבִי, בְּנֵי הַיְּקָרָה, שְׁבָזָה הַעוֹלָם
 עוֹבָרים עַל כָּל אַחֲד וְאַחֲד מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וְאֵין לְכָ
 אָדָם שֶׁלֹּא יַעֲבֹרוּ עַלְיוֹן מִרְיוֹת וְצָרוֹת בְּכָל יוֹם,
 וְעַקְרֵב הַהְתִּחְזִיקָה לְחַזָּק עַצְמוֹ לְעַמְדוֹ עַל עַמְדוֹ הַוָּא,
 עַל-יְדֵי יִדְעָה זוּ — שְׁצָרִיכִים לִידְעָה שׁ"אָסָּוֶר
 לְהַתִּיאָשׁ" בְּשָׁוָם פָּנִים וְאֶפְןִים יְהִיָּה מֵשִׁיחָה וַיְהִי
 אֵיךְ שִׁיחָה, וְכֹשֶׁאָדָם יַזְעַד דָּבָר זה, אֵז מַצְלִיחַ
 בְּדָרְכּוֹ, לְאַכְּזֵן אָם נוֹפֵל בִּיאָשׁ, וּמִיאָשׁ עַצְמוֹ, אֵז
 הַוָּא מַלְאָ כְּשָׁלוֹנוֹת; וּעַל-כֵּן, אֲהוֹבִי, בְּנֵי הַיְּקָרָה,
 רְאָה לְעַשׂוֹת כָּל מִינֵּי פְּعָלוֹת שְׁבָעוֹלָם, שֶׁלֹּא תִּיאָשׁ

אָסֹר לְהַתִּיאָש

כג

עֲצָמָךְ אֲפָלוּ שֶׁגְדַמָּה לְךָ שִׁבְכָר הַפֵּל שְׁחוֹר, וְאַיִנְךָ
רוֹאָה שָׁוֹם מְנוֹס וְתִקְוָה אֵיךְ לְצַאת מִהְצָרוֹת
וּמִהִיסּוּרִים שֶׁלְךָ, עַם כֵּל זֹאת עַלְיכָ לִזְכָר, שְׁהִי
כָּבֵר דָּבָרִים כְּאָלוּ מְעוֹלָם, שִׁבְרָגָע הַאֲחָרּוֹן כְּשֶׁהִיה
גְדַמָּה לְךָ כְּאָלוּ אָבֵד מְנוֹס וְתִקְוָה מִמְּנָךְ, וּכְאָלוּ הַפֵּל
חִשְׁבָה וְצִלְמָוֹת, וּכְאָלוּ אָף פָּעָם לֹא יִנְשַׁע, אֹז דִּיקָא
בְּאָה הַיְשֻׁעָה; כִּי בְּאַמְתָה הַוָּא יִתְבְּרַךְ מִנְפָה אַת
הָאָדָם בְּכָל מִינִי גְּסִיּוֹנֹת, לְרֹאֹת אֶל מַי יִפְנַה בְּעֵת
צְרָתוֹ, כִּי רַק בְּשִׁבְיל זֹה עֹזֶב עַל הָאָדָם מַה
שָׁעֹזֶב, כִּי הָלָא אֵין שָׁוֹם מִצְיאוֹת בְּלָעָדָיו יִתְבְּרַךְ
כָּלָל, וְהַוָּא יִתְבְּרַךְ מִתְּחִיה, מִהְיוֹה וּמִקִּים אַת כָּל
הַבְּרִיאָה כָּלָה, וְלֹא שִׁיךְ בְּכָל שִׁישׁ אֵיזָה דָּבָר נִגְדוֹ
יִתְבְּרַךְ, כִּי אֲפָלוּ הַגָּד שַׁהְוָא כָּל הַהִסְטָרוֹת
וּמִצְרוֹת, הַמְּרִירֹת וּמִיסּוּרִים, זֹה גַּמְ-כָּן מִמְּנָךְ
יִתְבְּרַךְ, וְהַפֵּל בְּשִׁבְיל הַבְּחִירָה וְהַגְּפִיזָן, לְרֹאֹת אֶל
מַי יִפְנַה הָאָדָם בְּעֵת צְרָתוֹ וּמְרִירָתוֹ, וְזֹה עֲקָר
הַשְּׁעָשָׂוע בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כְּשָׁאָדָם הַמְּלָא קְלִפּוֹת
וּהִסְטָרוֹת מִתְּחִזְקָה, וְאַיְנוּ מִיאָש אַת עַצְמוֹ בְּשָׁוָם
פְּנִים וְאֶפְןָ, רַק בּוֹרָת אֶלְיוּ יִתְבְּרַךְ, זֹה עֲקָר
הַשְּׁעָשָׂוע בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְזֹבֵר זֹה שָׁוָם מַלְאָךְ
וּשְׁוָם שָׁרָף אַיְנוּ יִכְׁלַל לְהָרֹאות, וּעַל-כָּן גָּדְלַת הָאָדָם

אָסָר לְהַתִּיאָש

נִמְדָּדָת כְּפִי מִדָּת הַתְּחִזְקָוֹתָו, וְאֵף שִׁיוֹרֶד וּנוֹפֶל בְּכָל
פָּעָם בִּירִידּוֹת וּנְפִילּוֹת מְגֻנוֹת, וּנְשָׁלֵךְ בְּעַמְקָב בּוֹר
וְדוֹת, עַם כֵּל זוֹאת אַיִן מִיאָש אֶת עַצְמוֹ, רַק מִתְחִיל
בְּכָל פָּעָם לְחוֹזֵר מַחְדָּש אֲלֵיו יִתְבְּרָךְ, וְבָא לִפְנֵיו
יִתְבְּרָךְ בְּלֵב נְשָׁבֵר וּנְדָפֵה, וּמִסְפָּר לִפְנֵיו יִתְבְּרָךְ אֶת
כֵּל לְבוֹ וּכֵל מָה שָׁעוּבָר עַלְיוֹ בֵּין בְּרוֹחָנִי וּבֵין
בְּגַשְׁמִי; בָּנִי! בָּנִי! אֵין דִּבּוּרִים לִפְרָשׁ וּלִסְפָּר
וּלְגָלוֹת אֶת גָּדֵל הַשְׁעָשִׂיעַ אֲשֶׁר הָאָדָם הָזֶה גּוֹרָם
אוֹ לִמְעָלָה, כִּי דִיקָא מַלְכּוֹכִים וּזְהָמוֹת וּבִרִידּוֹת
וּנְפִילּוֹת בְּאָלוֹ שֶׁהוּא נִמְצָא בָּהֶם, אַיִן מִיאָש אֶת
עַצְמוֹ רַק בָּא בְּלֵב נְשָׁבֵר אֲלֵיו יִתְבְּרָךְ, וּמִתְחַנֵּן
וּמִבָּקֵש לִפְנֵיו יִתְבְּרָךְ, שִׁיחָוֹס וּירְחָם עַלְיוֹ וַיּוֹצִיאוֹ
מַהְפֵח הַנְּשָׁבֵר שְׁנָפֵל לְשָׁם, וּמִסְפָּר אֶת כֵּל לְבוֹ,
פְּאֵשֶׁר יִסְפֶּר הַבָּן אֶל אָבִיו וְאִישׁ אֶל רְעָהוֹ, וּמְכִנִּיס
בְּעַצְמוֹ אָמִינה פְּשׁוּטָה לְדַעַת שְׁבָכֶל תְּנוּעָה וְתְנוּעָה
שֶׁם אַלְפּוֹ שֶׁל עַזְלָם, אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשָׁעֵר אֶת
גָּדֵל הַשְׁעָשִׂיעִים שֶׁהָאָדָם הָזֶה גּוֹרָם בְּכָל הַעוֹלָמוֹת,
וּמְלָאֵיכִי מִעָלָה מַקְנָאִים בְּאָדָם הָזֶה שֶׁאַיִן מִיאָש
אֶת עַצְמוֹ; עַל-בָּן רָאה, אֲהוֹבִי, בָּנִי הַיָּקָר, לְזֹכֶר אֶת
דִּבְרֵי רַبְנֵו ז"ל, שֶׁזֶה יָרֵנוּ מִאֵד בְּכַמָּה וּבְכַמָּה
לְשׁוֹנוֹת, שׁ"אָסָר לְהַתִּיאָש" בְּשָׁוָם פָּנִים וְאֶפְןָ,

אָסָּפָר לְהַתִּיאָש

כה

וְאַפְלוֹ שִׁיעַמְדוֹ עַלְיוֹ כֵּל אֲנָשִׁי הָעוֹלָם כָּלָו, וַיַּרְצֶז
לְרַחֲקֹו וְלַגְּרִישֹׁו וְלַהֲפִילֹו וְלַהֲשִׁלְיכֹו, וַיַּרְגִּישׁ בְּעַצְמוֹ
שַׁהֲוָא הַכִּי גְּרוּעַ וְהַכִּי מְלַכְּלָךְ וְהַכִּי מְזֻהָם, וַיַּכְאַלְוַי
אֵין לוֹ לֹא עַוְלָם הַבָּא וְלֹא עַוְלָם הַזָּה, עַם כֵּל זֹאת
הַוָּא חַזְקָה בְּדַעַתּוֹ לְהִיּוֹת דָּבֵוק בּוֹ יַחֲבְרֵה בְּדַבְקָוֹת
אַמְתָה, וְאַינְנוּ רֹצֶחֶה שָׁוֵם רְצֹוֹן אַחֲרֵי מְבָלָעֵדִי רְצֹוֹנוּ
יַחֲבְרֵה; בָּנִי! בָּנִי! הַאֲדָם הַזָּה הַכִּי מְאָשֵר בְּעוֹלָם,
מְאָחָר שְׁשָׁם מְבָטְחוֹ רַק בּוֹ יַחֲבְרֵה, וְאַינְנוּ מִיאָשֵר אֶת
עַצְמוֹ בְּשָׁוֵם פָּנִים וְאֶפְןָן; אֲשֶׁרִי מֵשְׁבָא אֶל יְדֵיכָה
זֹו, וְאֶזְעָבָל לֹו לְגִנְצָחָנִים.

פָּם וְגַנְשָׁלָם, שְׁבָח לְאֵל בּוֹרָא עַוְלָם!

אָסֹור לְאָדָם לִיְאַש אֶת עַצְמוֹ, חַס וּשְׁלוּם,
וְאַפְלִוְיָ אֵם נִפְלֵ לְמִקְוָם שְׁגַפֵּל, חַס וּשְׁלוּם,
וּמְנַח בְּשָׂאָול תְּחִתְיָוָת מִמְּשָׁ, רְחַמְנָא
לְצַלְזָן, אֲף-עַל-פִּיכְבָּן אֶל יְתִיאַש עַצְמוֹ
מְהַשֵּׁם יְתִבְרָך בְּשָׂוָם אֶפְנָ שְׁבָעוֹלָם, כִּי גַם
מְשֵׁם יְכֹוְלִים לְהַתְּקַרְבָּ אֶלְיו יְתִבְרָך, כִּי
מַלְא בָּל הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ.

(לקוטי-מוֹהָר"ז, חָלָק ב', סִימָן ז')